

finder man, at Kornet i det Hele og Bygget i Særdeleshed dengang var i betydelig højere Pris end i Aarene lige til 1850. Derfor vi altsaa f. Ex. havde havt en saadan Lov i 1819—20 og havde fastsat Kapitelstarten i Henhold til det Gjennemsnit, jeg nylig tillod mig at nævne, vilde Statskassen have lidt et meget betydeligt Tab derved, et Tab, som vilde løbe op i adskillige Millioner for hver 100,000 Tdr. Byg, der bleve afløste. Gaa vi paa den anden Side længere tilbage, til de foregaaende Aarhundreder, finde vi, at der er en ingenlunde regelmæssig Gang i denne Henseende; der har i det 17de og 18de Aarhundrede været Perioder, hvori der har været en Stigen, og derpaa atter Perioder, hvori der har været en Falden, og vi maa altsaa vide, at Kornpriserne ikke ere saa stadige, at vi med nogenlunde Rimelighed tør forudsige, at de i den allernærmeste Fremtid ville vise sig at være stigende. Der kan let efter en Periode, hvori de have været stigende, komme en Periode, hvori de igjen falde og falde betydeligt. Derfor altsaa Afløsningen har fundet Sted paa en Tid, da Gjennemsnittet var høit, men det derpaa falder, saaledes at der efter nogle Aars Forløb giver sig en stadig større og større Falden af denne Gjennemsnitspris tilkjende, vil altsaa ved alle de Afløsninger, som have fundet Sted paa den førstnævnte Tid, og hvorved Staten har været Mellemmand, Statens Tab fremtræde og vore og tilsidst maasse blive meget stort. Man kunde nu sige, at Staten maa tage sin Chance i den Sag, som enhver Anden; men det, der her gjør Statens Stilling saa særdeles vanskeligt, er netop, at det ikke er den, der har Valget af, om Afløsningen skal finde Sted, men det er paa den ene Side Cieren og paa den anden Side Yderen, der have Valget. Cieren kan altsaa overføre sin Eiendom paa Statskassen, naar han frygter for, at Kornpriserne ville falde, og Yderen kan overføre sin Ydelse paa Statskassen, naar han antager, at Kornpriserne ville stige, men saaledes kan Staten, derved at dette Valg finder Sted imod samme, staa som den, der fra begge Sider bliver forfordelt. Det er en overordentlig vanskeligt Stilling for en Mand, at han skal staa i Forhold til to

Sider, som begge have Ret til at vælge det for dem Gunstigste, men det for ham Ugunstigste. Derfor maa man, mine Herrer, tænke paa, at man, hvis et saadant Forhold skal vedligeholdes, maa give den Mand, man stiller saa uheldigt, visse Chancer forud; det gjør man altid ved saadanne Leiligheder; det er en mathematisk Regel, om jeg saa maa sige, som Alle, der ere kyndige i disse Forhold, kjende; det er en Hovedfordring, at Bankøren i Syll altid skal have visse Chancer forud, og saaledes bliver dette Forhold at betragte. Hertil kommer, at der er endnu et Punkt, hvori Forslagsstillerne, saaledes som Forslaget er formulert, netop give Tiendeyderne Valget imod Statskassen; det er nemlig med Hensyn til Kursen paa Obligationerne. Det er fastsat, at den Kurs paa Obligationerne, hvorefter Kapitaliseringen skal finde Sted, skal sættes efter Kursen paa kongelige Obligationer efter Gjennemsnittet af et helt Aar, og hvad der har været Gjennemsnittet af 1870, bliver altsaa den Tarif, hvorefter Afløsningen skal finde Sted i 1871; men det er bekendt, at det ingenlunde er sjældent her hos os, at vore Obligationer kunne variere endog adskillige Procent, 4, 5, 6 Procent i Løbet af et Aar; det er Noget, vi oftere have set. Naar altsaa den Tarif, hvorefter Afløsningen skal finde Sted, kan variere paa den Maade, giver man den, der vil afløse, Valget imellem, om han vil benytte Kursen eller ikke. Er den Kurs, der er givet, ikke gunstig for ham, men han mærker, at den vil blive gunstigere i det Aar, hvori man er inde, opsætter han Sagen et Aar. Han har altsaa bestandig Valget af det for ham gunstigste Tidspunkt til at afløse sin Ydelse paa, men det er dog atter mindre billigt imod Statskassen. Derfor tror jeg, at allerede den hele Anordning af Forholdet maa tages meget nøie under Overveelse, forat man ikke med Hensyn til Afløsningen skal komme til at gjøre Uret imod Statskassen. Dernæst kan jeg ikke negte, at den Frygt, der er udtalt af flere ærede Talere, og som ogsaa en Forgænger af mig fra denne Plads har udtalt, nemlig, at der kunde komme en meget betydelig Del kongelige Obligationer paa Markedet, forekommer mig at være ikke ganske ugrund-